

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 56/2018-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., Hronského 2712, Vranov nad Topľou, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 ECdo 9/2017 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 12 CoE 441/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., Hronského 2712, Vranov nad Topľou (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 ECdo 9/2017 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 CoE 441/2016.

2. Sťažovateľka pri popise rozhodujúcich skutočností v sťažnosti uviedla:

„Okresný súd Spišská Nová Ves vydal dňa 04.11.2011 na základe návrhu sťažovateľa (v exekučnom konaní vystupujúceho ako oprávneného) poverenie pre súdneho exekútora na vymożenie istiny výške 66,38 € s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu, ktorým bol zmenkový platobný rozkaz Krajského súdu Košice sp. zn. 1Zm 72/04 zo dňa 25.01.2005. Na základe takto vydaného poverenia bola vedená exekúcia súdnym exekútorom.

... Okresný súd Spišská Nová Ves exekúciu... zastavil podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku hoc sťažovateľ ako oprávnený, ktorý svoje právo zo zmenky preukázal nepretržitým radom indosamentov, doplnil návrh na vykonanie exekúcie podľa § 243 ods. 6 Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie uviedol, že tvrdenia oprávneného v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie považoval za nepreukázané a neprihliadol na argumentáciu sťažovateľa ako oprávneného, že dôkazy týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným nevie priložiť z dôvodu, že spoločnosť [REDAKOVANÉ] o ktorej nadobudol nepretržitým radom indosamentov zmenku medzičasom zanikla a oprávnený vzhľadom na právny stav platný do 22.12.2015 nebol povinný v zmysle žiadneho právneho predpisu platného v Slovenskej republike preukazovať vlastný vzťah s povinným a preto v jeho držbe má len zmenku, zmenkový platobný rozkaz a dokumentáciu týkajúcu sa vymáhania pohľadávky po vydaní súdneho rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému. Súd prvej inštancie sa tiež v uznesení o zastavení exekúcie nevysporiadal s argumentáciou oprávneného, že vzhľadom na abstraktný charakter zmenky vyplývajúci z právneho stavu platného v čase podávania návrhu na vykonanie exekúcie nie je podľa oprávneného možné od neho v roku 2016 žiadať doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie pod sankciou zastavenia exekučného konania, pretože pokiaľ by došlo k zastaveniu exekúcie išlo by o aplikáciu neprípustnej retroaktivity.

... Sťažovateľ ako oprávnený podal proti rozhodnutiu o zastavení exekúcie odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že rozhodnutie o zastavení exekúcie uznesením potvrdil, pričom k odvolacím dôvodom oprávneného uviedol, že v danom prípade sa nejedná o retroaktivitu, pretože zákonné ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku stanovilo oprávnenému povinnosť do budúcnosti, t.j. v lehote 30 dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z.z., ktorým bol zmenený a doplnený Exekučný poriadok (t.j. do 30 dní odo dňa 23.12.2015) opísať rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného (resp. vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu) s povinným. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd sa uznesením nevysporiadal však vôbec s tým, že oprávnený zrozumiteľným spôsobom v jeho odvolaní vysvetlil prečo ako právny nástupca pôvodného majiteľa zmenky nevie opísať rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného (resp. vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu) s povinným a to vzhľadom na to, že podľa právneho stavu platného do 22.12.2015 nebol povinný v zmysle žiadneho právneho predpisu platného v Slovenskej republike preukazovať vlastný vzťah s povinným a medzičasom pôvodný oprávnený zanikol.

... Oprávnený podal proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 6ECdo/9/2017 zo dňa 27.09.2017, ktorým dovolanie oprávneného odmietol, pričom odmietnutie dovolania odôvodnil tým, že dovolanie v exekučnej veci pre nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ustanovenia § 421 ods. 2 C.s.p. vylúčená aj proti rozhodnutiu exekučného súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní proti uzneseniu exekučného súdu o zastavení exekúcie, pretože uznesenie o zastavení exekúcie sa rovná svojimi účinkami uzneseniu o zastavení konania v sporovom konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa z dôvodu odmietnutia dovolania teda nezaoberal dôvodmi podaného dovolania.“

3. Sťažovateľka vzhľadom na uvedené skutočnosti vytkla, že jej ako oprávnenej v exekučnom konaní nebola poskytnutá dostatočná súdna ochrana a najvyšší súd ani krajský súd neposúdili jej exekučnú vec riadne a zákonne, keďže voči nej došlo k uplatneniu nepovolenej retroaktivity, porušeniu princípu právnej istoty a zásahu do jej práva vlastníť majetok.

4. Najvyšší súd podľa sťažovateľky nesprávne vyhodnotil neprípustnosť ňou podaného dovolania, „pretože na rozhodovanie v exekučnom konaní nesprávne aplikoval ustanovenie § 357 písm a) Civilného sporového poriadku a podľa sťažovateľa si nesprávne vyložil, že uznesenie o zastavení exekúcie sa rovná svojimi účinkami uzneseniu o zastavení konania v sporovom konaní a preto potom nesprávne odmietol podané dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku“.

5. Podľa sťažovateľky je porušením jej základného práva na súdnu ochranu a práva vlastníť majetok „taký postup súdov, kde súdy zastavia exekúciu, ktorá je vedená základe právoplatného exekučného titulu, ktorý bol súdom vydaný a aj nadobudol právoplatnosť v čase, keď neplatila právna úprava ochrany spotrebiteľa, ktorá platí v súčasnosti a konajúce súdy vyžadujú splnenie nesplniteľnej podmienky, pretože požadujú aby oprávnený k ďalšiemu pokračovaniu exekúcie splnil podmienku opisu rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a podmienku pripojenia dôkazov. Oprávnený však nadobudol nárok na vymáhanie dlhu od povinného v čase keď povinnosť opisu rozhodujúcich skutočností týkajúceho sa vlastného vzťahu s povinným a pripojenie dôkazov, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú neexistovala a preto oprávnený ani nemal povinnosť, a ani potrebu si rozhodujúce skutočnosti zisťovať a ani dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú zabezpečovať, resp. uchovávať. Oprávnený totiž mal v rukách právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz, ktorý ho bez ďalšieho oprávňoval na podanie návrhu na vykonanie exekúcie a súd na základe takéhoto návrhu a exekučného titulu aj exekúciu povolil viesť. Nie je zároveň zanedbateľné, že v posudzovanom prípade oprávnený nemôže objektívne opis rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a dôkazov, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú ani získať od pôvodného účastníka právneho vzťahu, pretože pôvodný účastník právneho vzťahu ešte pred zmenou zákona (22.12.2015) preukázateľne zanikol (v roku 2005) a aj povinnosť opatrovať / archivovať akékoľvek doklady podľa osobitných právnych predpisov na úseku účtovníctva, resp. daní, už neexistovala, pretože archivačná doba podkladov - dokumentov skončila uplynutím konca kalendárneho roku, v ktorom, uplynula lehota desať rokov od skončenia roka, ktorého sa týkajú...“.

6. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné práva sťažovateľa - obchodnej spoločnosti INKASO Pohľadávok, spol. s.r.o., spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Prešov, oddiel Sro, vložka č. 31661/P, sídlo: Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36039039 podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod spis. zn. 6ECdo/9/2017, boli porušené.

Ústavný súd uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6ECdo/9/2017 zo dňa 27.09.2017 ruší a vec č.k. 6ECdo/9/2017 vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.“

7. Sťažovateľka v prípade, ak by nebolo zistené porušenie jej práv postupom najvyššieho súdu, navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné práva sťažovateľa - obchodnej spoločnosti INKASO Pohľadávok, spol. s.r.o., spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Prešov, oddiel Sro, vložka č. 31661/P, sídlo: Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou. IČO: 36039039 podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod spis. zn. 12CoE/441/2016, boli porušené.

Ústavný súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 12Co/441/2016-19 zo dňa 30.12.2016 ruší a vec č.k. 12CoE/441/2016 vracia Krajského súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi sa priznáva má nárok na náhradu trov konania.“

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

11. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

12. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a jej príloh zistil, že k sťažnosti nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky advokátom, hoci z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka má byť zastúpená advokátom JUDr. Róbertom Gombalom, P. Rádayho 14/A, Lučenec, ktorý sťažnosť sťažovateľky aj podpísal.

13. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

14. Ústavný súd konštatuje, že k sťažnosti, ktorá bola doručená ústavnému súdu, nebolo pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky advokátom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, teda sťažnosť nespĺňa podstatnú zákonom predpísanú náležitosť.

15. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatok zákonom predpísanej náležitosti vyplývajúcej z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky v predloženej podobe vykazuje nedostatok náležitosti predpísanej zákonom o ústavnom súde, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2018